Autor Guste Santini
Četvrtak, 21 Travanj 2005 19:09

donosi nam Vjesnik od 21. travnja 2005. godine na 19 stranici.

Biti nerazvijen nije ugodno. Biti nerazvijen, a biti (ili samo želiti biti) u društvu razvijenih znači biti neravnopravan, te se pomiriti s tom i takvom sudbinom. Neravnopravnost se može manifestirati na mnoge načine. Svako vrijeme je imolo svoj «stil». Forma se mjenja ali ne i sadržaj.

Na ovim stranicama o odnosima subjekta i objekta pisano je više desetaka puta. Upravo naslov današnjeg komentara dodatno obrazlaže što znači biti subjekt a što objekt u procesu približavanja EU.

«Istočni grijeh» Hrvatske je nerazvijenost kao stanje i grijeh propusta (15 godina) da se pokrene razvoj kao kretanje sukladno resursima koje ima naša zemlja. Krenulo se privatizacijom/rasprodajom/destrukcijom itd. društvenog bogatstva. Istovremeno na sceni je dominirala fatamorgana u obliku deficita robne razmjene s inozemstvom, vanjskim dugom, itd. Fatamorgana je imala učinak droge i sukladno tom opijatu da bi se postiglo «blagostanje» konzumacija količine droge mora kontinuirano rasti. Otrežnjenje je jednako katastrofi. Svi koji imaju u svojoj blizini ovisnike dobro znaju koje su posljedice višegodišnje ovisnosti.

Na ovim je stranicama stalno isticano kako je Hrvatskoj potrebna kaoncepcija i strategija razvoja, te operativna politika što iplicira i primjerene taktike. Upravo ne-postojanje koncepcije i strategije razvoja čini ovu zemlju objektom pregovora u kojem Hrvatska će tek promatrati i izvršavati što joj drugi odrede. Neki su se zavaravali da će položaj i prirodno bogatstvo biti dovoljan razlog da se dinamizira integracija Hrvatske s EU. Danas, kada je nacionalno bogatsvo rasprodano, u znatnoj mjeri, vidimo da tome nije tako. Nema nikakvog razloga da EU preuzme dodatni problem zvan Hravatska samo zato što smo dio europskog civilizacijskog kruga. I sama EU ima svojih problema i problema pri čemu su neki od sudbonosnog značenja.

Jasno, i opet, Slovaenija je to učinila na najbolji mogući način. Koristila je sustav iz kojeg je «izašla» i dinamizirala svoj razvoj sa neuporedivo manjim komparativnim prednostima nego što ih ima Hravatska.

Da, da ne zaboravim. Slovenija nije surađivala s MMF-om odnosno WB-om ali njezini rezultati govore sami za sebe. Slovenija je rješila dječije bolesti i kao odgovorna zemlja postaje (ostaje) dio globalnog sustava u kojem zauzima mjesto brzorastućih zemalja s iznadprosječnom učinkovitošću.